

סד ואל תהי רשע בפני עצמך

כוונתי בעבודה לצורך עצמי, רק לעשות נחת רוח לפניי יתברך, ואם כן אף שלא אשגיח על החומרא שאתה אומר לא יקפיד הבורא עלי, כי כל עיקר שאיני משגיח הוא מחמת שלא אבטל מעבודתו יתברך, ואיך אבטל מעבודתו אפילו רגע אחד, וזהו כלל גדול בעבודת הבורא יתברך שיזהר מעצבות כל מה שיוכל.

צוואת הריב"ש ליקוטים מהבשל שם טוב זיע"א

החושב על עוונותיו הרי זה מתעסק בבוז וגורם להימנע מלשוב בתשובה

ומה עוד אם אדם קלקל חס ושלים לדבר חמור ועוסק בסור מרע לראשונה כמו שכתוב, הריהו חושב על הקלקול, ומקום שהמחשבה נמצאת - שם האדם עם כל נפשו, אז הוא בתוך הרע, והוא בטח לא ישוב בתשובה, כי מוחו יתגשם ויגרום לטמטום חלב, ועלול ליפול לתוך עצבות חלילה. ואפילו לא עבר

סד ואל תהי רשע בפני עצמך

העצב מלבו לגמרי, ויאמין אמונה שלמה כי ה' העביר חטאתו ורב לסלות, וזו היא השמחה האמיתית בה' הבאה אחר העצב כל"ל.

תניא לרה"ק רבי שניאור זלמן מליאדי זיע"א
פרק כו

כוונת היצר הרע שיהא האדם בעצבות ועל ידי זה יבוטל מעבודת הבורא

לפעמים מטעה היצר הרע לאדם ואומר לו שעבר עבירה גדולה, אף על פי שאינו אלא חומרה בעלמא, או שאינה עבירה כלל, וכוונתו שיהא האדם בעצבות ומכח זה יבוטל מעבודת הבורא יתברך. וצריך האדם להבין חרמאות הזה, ויאמר להיצר הרע: איני משגיח על החומרא שאתה אומר, שכוונתך לנטלני מעבודתו יתברך, ושקר אתה דובר. וגם אם הוא באמת קצת חטא, יותר יהיה נחת רוח לבוראי שלא אשגיח על החומרא שאתה אומר לי לגרום עצבות בעבודתו, אדרבה אעבוד אותו בשמחה, כי זה כלל גדול כי אין

כך עד שלא יאמין שהקב"ה ישמע לתפלתו, ואם כן למה יתפלל בתנאים, הנה תועבת ה' גם שניהם.

עבודת ישראל להרה"ק רבי ישראל המגיד מקוהנין זיע"א, פרשת שופטים

מצות זכירת יציאת מצרים – להאמין שהקב"ה יכול להוציאנו מכל סומא שהיא שקוע בה

והענין הוא, דנדע כי בצאת בני ישראל ממצרים לא היה שום הפרש ביניהם למצרים, כמו שאמרו גוי מקרב גוי, שהיו אלו ערלים ואלו ערלים, אלו מגדלי בלורית וכו', רק שהקב"ה חשק בהם ונשבע לגואלם, ובחסדו המדול האיר והופיע בתוך עומק לבנם מגדל קדושתו בלי הכנה מצדם עד שהוציאם ממצרים.

ולכן נצטיינו לזכור בכל יום יציאת מצרים, ואין המכוון על הזכרה בפה בלבד, אלא שיהיה דבר זה נקבע בעומק לב כל ישראל, שבאם חס ושלום יהיה משוקע באיזה תאוה וסיאוב רחמנא ליצלן, ולא יוכל לשיית עצתו בנפשו, אל יתייאש עצמו, רק שיאמין ויצפה להשם יתברך שיוציאו מהסגור, כי יתחזק לבבו שאינו משוקע יותר ממה שהיו אז ישראל

דבר תמור, ומוחו לא יתגשם, ולבו לא יטמטם, אבל כשיחשוב על סור מרע ועל הבויג, הפוך בבויג והוא ישאר בויג, כן חטא, לא חטא, מה יש להקב"ה מזה. ובזמן שהוא חושב על זה הריחו יכול להיות נוקב מרגליות, שיהיה מזה משהו למלכות שמים. לכן "סור מרע", אל תהרהר ברע, עשה טוב, עשית חבילות עבירות עשה מצוות כנגדן.

חידושי חר"ם להרה"ק רבי יצחק מאיר מגור זיע"א, ליום כיפור

מי שאינו מאמין שה' שומע תפילותיו חריזו תועבת ה'

אמנם מי שמתפלל ועובד לה' רק במחשבת גדלות חבורא, ואינו מקטין את עצמו, אשר על ידי כן הוא מתגאה לאמר: ברוך ה' אני מתפלל ועוסק בתורה ובמצוות. או להיפך, מי שמסתכל על עצמו שהוא אין ואפס, רק שהוא בבחינת מרה שחורה, שמתמרמר כל